

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πρώτο τμήμα)
της 27ης Σεπτεμβρίου 2005*

Στην υπόθεση T-123/04,

Cargo Partner AG, που εδρεύει στο Fischamend (Αυστρία), εκπροσωπούμενη από τον M. Wolner, δικηγόρο,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενου από τον G. Schneider,

καθού,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

που έχει ως αντικείμενο προσφυγή κατά της απόφασης του πρώτου τμήματος του ΓΕΕΑ της 26ης Ιανουαρίου 2004 (υπόθεση R 346/2003-1), σχετικά με την αίτηση καταχώρισης του λεκτικού σήματος CARGO PARTNER ως κοινοτικού σήματος,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους J. D. Cooke, πρόεδρο, R. García-Valdecasas και V. Trstenjak, δικαστές,

γραμματέας: J. Plingers, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη το δικόγραφο που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 31 Μαρτίου 2004,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα απαντήσεως του ΓΕΕΑ, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 9 Ιουλίου 2004,

κατόπιν της συνεδριάσεως της 9ης Μαρτίου 2005,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Στις 14 Μαΐου 2002, η εταιρία Cargo Partner AG υπέβαλε αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος στο Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) βάσει του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), όπως έχει τροποποιηθεί.
- 2 Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι το λεκτικό σήμα CARGO PARTNER.
- 3 Οι υπηρεσίες για τις οποίες ζητήθηκε η καταχώριση εμπίπτουν στις κλάσεις 36 και 39 του Διακανονισμού της Νίκαιας για τη διεθνή ταξινόμηση των προϊόντων και των υπηρεσιών ενόψει καταχώρισεως των σημάτων της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί και αντιστοιχούν στην ακόλουθη περιγραφή:

— κλάση 36: «Ασφάλειες»·

— κλάση 39: «Μεταφορές· Συσκευασία και αποθήκευση εμπορευμάτων· Οργάνωση ταξιδιών».

- 4 Με απόφαση της 19ης Μαρτίου 2003, και κατ' εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού 40/94, ο εξεταστής απέρριψε την αίτηση καταχωρίσεως για τις υπηρεσίες μεταφοράς, συσκευασίας και αποθήκευσης εμπορευμάτων που εμπίπτουν στην κλάση 39 με αιτιολογία την έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα και για τον λόγο ότι το συγκεκριμένο λεκτικό σήμα έχει περιγραφικό χαρακτήρα.
- 5 Στις 19 Μαΐου 2003, η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή ενώπιον του ΓΕΕΑ βάσει των άρθρων 57 έως 62 του κανονισμού 40/94 κατά της αποφάσεως του εξεταστή όσον αφορά την άρνηση καταχωρίσεως του σήματος για τις υπηρεσίες που αναφέρονται στη σκέψη 3 ανωτέρω.
- 6 Με απόφαση της 26ης Ιανουαρίου 2004 που εκδόθηκε στην υπόθεση R 346/2003-1 (στο εξής: η προσβαλλομένη απόφαση), το πρώτο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ απέρριψε την προσφυγή για τον λόγο ότι το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση στερείται διακριτικού σήματος κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 και επικύρωσε την απόφαση του εξεταστή της 19ης Μαρτίου 2003.
- 7 Στο πλαίσιο της εκτιμήσεως του διακριτικού χαρακτήρα του λεκτικού σήματος CARGO PARTNER, το τμήμα προσφυγών παρατήρησε ότι το κοινό στο οποίο απευθύνονται τα προϊόντα και οι υπηρεσίες ήταν το αγγλόφωνο κοινό στο σύνολό του.
- 8 Έκρινε κατά τα ουσιώδη ότι, λαμβανομένης υπόψη της σημασίας τους στα αγγλικά, οι λέξεις «cargo» και «partner» στερούνται διακριτικού χαρακτήρα σε σχέση με τις αντίστοιχες υπηρεσίες που είναι υπηρεσίες μεταφοράς και συναφείς υπηρεσίες, όπως συσκευασία και αποθήκευση εμπορευμάτων. Το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι η αγγλική έκφραση «cargo partner» μπορεί να μεταφραστεί στα γερμανικά «Frachtpartner» ή «Transportpartner» και ότι δημιουργήθηκε σύμφωνα με τους γραμματικούς κανόνες της αγγλικής γλώσσας.

- 9 Στη συνέχεια το τμήμα προσφυγών επισήμανε, αναφερόμενο σε ένα χώρο διαδικτύου, ότι το σήμα CARGO PARTNER χρησιμοποιείται ήδη για να προσδιορίσει τους συνεταιίρους στον τομέα της μεταφοράς εμπορευμάτων. Το τμήμα πρόσθεσε ότι δεν ασκεί επιρροή το γεγονός ότι η έκφραση αυτή δεν έχει ακόμη περιληφθεί σε κανένα ειδικευμένο λεξικό.
- 10 Το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι κανένα στοιχείο δεν στηρίζει τον ισχυρισμό ότι το σήμα CARGO PARTNER, θεωρούμενο ως σύνολο και σε σχέση με τις εν λόγω υπηρεσίες, αντιπροσωπεύει κάτι περισσότερο από το άθροισμα των στοιχείων που το απαρτίζουν. Το τμήμα κατέληξε στο συμπέρασμα ότι το σημείο αυτό δεν έχει ούτε τον ελάχιστο διακριτικό χαρακτήρα που απαιτείται για την καταχώριση και επομένως δεν μπορεί να καταχωριστεί βάσει του 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94.

Αιτήματα των διαδίκων

- 11 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να μεταρρυθμίσει την προσβαλλομένη απόφαση ώστε να γίνει δεκτή η ζητούμενη καταχώριση·
 - επικουρικός να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του ΓΕΕΑ·
 - εν πάση περιπτώσει να χορηγήσει στην προσφεύγουσα την επιστροφή των εξόδων της.

12 Το ΓΕΕΑ ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να απορρίψει την προσφυγή·

- να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Επί του παραδεκτού

13 Το ΓΕΕΑ προβάλλει κατ' αρχάς τρεις ενστάσεις απαραδέκτου από τις οποίες οι δύο αφορούν το παραδεκτό της προσφυγής καθεαυτής και η τρίτη το παραδεκτό του πρώτου αιτήματος της προσφυγής. Η προσφεύγουσα θεωρεί την προσφυγή της παραδεκτή.

Επί της πρώτης ενστάσεως απαραδέκτου

Επιχειρήματα των διαδίκων

14 Το ΓΕΕΑ θεωρεί την προσφυγή απαράδεκτη διότι η προσφεύγουσα δεν εκπροσωπείται σύμφωνα με το άρθρο 19 του Οργανισμού του Δικαστηρίου. Παρατηρεί ότι, βάσει της διατάξεως αυτής, οι λοιποί διάδικοι εκτός των οργάνων και των κρατών μελών πρέπει να εκπροσωπούνται από δικηγόρο που νομιμοποιείται να ασκεί το επάγγελμα ενώπιον δικαστηρίων κράτους μέλους. Όπως προκύπτει

από την προσφυγή, η προσφεύγουσα εκπροσωπείται από την εταιρία περιορισμένης ευθύνης Gassauer-Fleissner Rechtsanwälte. Η ένδειξη αυτή όμως συνοδεύεται στο δικόγραφο της προσφυγής από μια υπογραφή που είναι αδύνατο να προσδιοριστεί ότι αντιστοιχεί στα ονόματα Gassauer ή Fleissner.

- 15 Με την απάντησή του το ΓΕΕΑ αναγνωρίζει ότι ένα νομικό πρόσωπο μπορεί επίσης να νομιμοποιείται να ασκεί το επάγγελμα του δικηγόρου μέσω των εταίρων του που είναι εξουσιοδοτημένοι να το εκπροσωπούν. Ωστόσο το ΓΕΕΑ υποστηρίζει ότι η εκπροσώπηση διαδικού από νομικό πρόσωπο υπό τις συνθήκες της παρούσας υπόθεσης δεν συνάδει προς το άρθρο 19 του Οργανισμού του Δικαστηρίου. Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση το ΓΕΕΑ παρατήρησε ότι η εκπροσώπηση ενώπιον του Πρωτοδικείου πρέπει να γίνεται από φυσικό πρόσωπο ενώ η προσφεύγουσα έδωσε εντολή σε νομικό πρόσωπο να την εκπροσωπήσει.
- 16 Το ΓΕΕΑ υποστηρίζει επίσης ότι η δικογραφία δεν περιέχει κατάλογο των εταίρων που είναι εξουσιοδοτημένοι να εκπροσωπούν το γραφείο Gassauer-Fleissner Rechtsanwälte. Παρατηρεί ότι ακόμη και αν ένα έγγραφο επιβεβαιώνει την εξουσιοδότηση κάποιου Michael Wolner, αυτός δεν μνημονεύεται ως εκπρόσωπος ούτε στο πληρεξούσιο που χορήγησε η προσφεύγουσα ούτε στο δικόγραφο της προσφυγής. Εξάλλου δεν προσκομίστηκε απόσπασμα του εμπορικού μητρώου σχετικό με το γραφείο Gassauer-Fleissner Rechtsanwälte.
- 17 Το ΓΕΕΑ συνάγει ότι κατά τον χρόνο καταθέσεως του δικογράφου της προσφυγής δεν θεμελιώνεται η εξουσιοδότηση των δικηγόρων της προσφεύγουσας να την εκπροσωπούν ενώπιον των κοινοτικών δικαστηρίων, πράγμα που συνιστά παράβαση ουσιώδους τύπου και συνεπάγεται το απαράδεκτο της υπό κρίση προσφυγής.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 18 Όπως προκύπτει από το άρθρο 19, τρίτο και τέταρτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου, που εφαρμόζεται στην ενώπιον του Πρωτοδικείου διαδικασία βάσει

του άρθρου 53, πρώτο εδάφιο, του οργανισμού αυτού, μόνο ο δικηγόρος που έχει δικαίωμα παραστάσεως ενώπιον δικαστηρίου κράτους μέλους ή άλλου κράτους συμβαλλομένου στη συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο (ΕΟΧ) μπορεί να ενεργήσει εγκύρως διαδικαστικές πράξεις ενώπιον του Πρωτοδικείου για λογαριασμό διαδίκων άλλων από τα κράτη μέλη και τα όργανα [διατάξεις του Πρωτοδικείου της 24ης Φεβρουαρίου 2000, T-37/98, FTA κ.λπ. κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2000, σ. II-373, σκέψη 20, και της 9ης Σεπτεμβρίου 2004, T-14/04, Alto de Casablanca κατά ΓΕΕΑ — Bodegas Chivite (VERAMONTE), Συλλογή 2004, σ. II-3077, σκέψη 9].

- 19 Από το άρθρο 21, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου που εφαρμόζεται επίσης στην ενώπιον του Πρωτοδικείου διαδικασία βάσει του προαναφερθέντος άρθρου 53, προκύπτει ότι το δικόγραφο της προσφυγής πρέπει να υπογράφεται από πρόσωπο εξουσιοδοτημένο να εκπροσωπεί τον προσφεύγοντα, σύμφωνα με το άρθρο 19 του Οργανισμού του Δικαστηρίου (προαναφερθείσα διάταξη FTA κ.λπ. κατά Συμβουλίου, σκέψεις 21 και 22). Επιπλέον το άρθρο 43, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου ορίζει ότι το πρωτότυπο κάθε διαδικαστικού εγγράφου πρέπει να υπογράφεται από τον εκπρόσωπο ή τον δικηγόρο του διαδίκου. Πράγματι, η ιδιόχειρη υπογραφή του δικηγόρου και του εκπροσώπου ενός διαδίκου επί του πρωτοτύπου κάθε διαδικαστικής πράξης αποτελεί το μόνο μέσο με το οποίο μπορεί να εξασφαλιστεί ότι η ευθύνη της πράξεως αναλαμβάνεται από πρόσωπο που έχει δικαίωμα εκπροσωπήσεως του διαδίκου ενώπιον των κοινοτικών δικαστηρίων σύμφωνα με το άρθρο 19 του Οργανισμού του Δικαστηρίου (προαναφερθείσα διάταξη FTA κ.λπ. κατά Συμβουλίου, σκέψεις 23 και 26).
- 20 Όπως προκύπτει από τα παραρτήματα της προσφυγής, ο Δικηγορικός Σύλλογος Βιέννης βεβαίωσε ότι το γραφείο Gassauer-Fleissner Rechtsanwälte είναι εγγεγραμμένο στον πίνακα των εταιριών που ασκούν το επάγγελμα του δικηγόρου και εξουσιοδοτείται να ασκεί μέσω των εταίρων του που δικαιούνται να το εκπροσωπούν το επάγγελμα αυτό στην Αυστρία και να παρίστανται ενώπιον όλων των αυστριακών δικαστηρίων.
- 21 Επιπλέον, αντίθετα με όσα ισχυρίζεται το ΓΕΕΑ, στην επικεφαλίδα του δικογράφου της προσφυγής υπάρχει κατάλογος των συνεργατών του γραφείου Gassauer-Fleissner Rechtsanwälte, μεταξύ των οποίων και ο Michael Wolner. Όπως προκύπτει από τη δικογραφία ο τελευταίος είναι εγγεγραμμένος ως δικηγόρος στο Δικηγορικό Σύλλογο Βιέννης.

- 22 Συνεπώς το γραφείο Gassauer-Fleissner Rechtsanwälte μπορεί, διά του Michael Wolner, να ασκεί το επάγγελμα του δικηγόρου και να παρίσταται ενώπιον των αυστριακών δικαστηρίων.
- 23 Εξάλλου απαντώντας σε ερώτηση του Πρωτοδικείου ο Wolner επιβεβαίωσε με τηλεαντίγραφο που παρελήφθη από το Πρωτοδικείο στις 27 Οκτωβρίου 2004 ότι η υπογραφή που φέρουν τα έγγραφα τα οποία κατέθεσε η προσφεύγουσα είναι η δική του.
- 24 Υπό τις συνθήκες αυτές η πρώτη ένσταση απαραδέκτου που προβάλλει το ΓΕΕΑ πρέπει να απορριφθεί.

Επί της δευτέρας ενστάσεως απαραδέκτου

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 25 Το ΓΕΕΑ επισημαίνει ότι το δικόγραφο της προσφυγής δεν πληροί τους όρους του άρθρου 44 του Κανονισμού Διαδικασίας διότι η προσφεύγουσα εκθέτει τους ισχυρισμούς που επικαλείται διά βραχέων και απλώς υποστηρίζει το αντίθετο από αυτό που κρίνει το τμήμα προσφυγών. Το ΓΕΕΑ παρατηρεί ότι κατά τη νομολογία του Πρωτοδικείου δεν αρκεί η επίκληση της παραβάσεως του νόμου. Ο ισχυρισμός αυτός πρέπει να στηρίζεται με νομικά ή πραγματικά επιχειρήματα (αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 7ης Ιουλίου 1994, T-43/92, Dunlop Slazenger κατά Επιτροπής, Συλλογή 1994, σ. II-441, σκέψη 184, και της 14ης Ιουλίου 1994, T-77/92, Parker Pen κατά Επιτροπής, Συλλογή 1994, σ. II-549, σκέψεις 99 και 100). Εξάλλου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση το ΓΕΕΑ παρατήρησε ότι η προσφεύγουσα ανέπτυξε με την υπό κρίση προσφυγή τα ίδια επιχειρήματα που είχε αναπτύξει και ενώπιον του ΓΕΕΑ.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 26 Κατά το άρθρο 21 του Οργανισμού του Δικαστηρίου και του άρθρου 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας, το δικόγραφο της προσφυγής πρέπει να περιέχει συνοπτική έκθεση των ισχυρισμών των οποίων γίνεται επίκληση και αυτή η ένδειξη πρέπει να είναι επαρκώς σαφής και συγκεκριμένη ώστε να παρέχει τη δυνατότητα στον καθού να προετοιμάσει την άμυνά του και στο Πρωτοδικείο να αποφανθεί επί της προσφυγής. Το ίδιο ισχύει για κάθε αίτημα, το οποίο πρέπει να συνοδεύεται από λόγους και επιχειρήματα που να δίνουν τη δυνατότητα τόσο στον καθού όσο και στον δικαστή να εκτιμήσουν κατά πόσον είναι βάσιμο (προαναφερθείσα απόφαση Dunlop Slazenger κατά Επιτροπής, σκέψη 183).
- 27 Προς κατοχύρωση της ασφάλειας δικαίου και της σωστής απονομής της δικαιοσύνης, πρέπει, για να είναι παραδεκτή η προσφυγή, τα ουσιώδη πραγματικά και νομικά στοιχεία στα οποία στηρίζεται να προκύπτουν συνοπτικά τουλάχιστον, αλλά πάντως κατά τρόπο συγκροτημένο και κατανοητό από το ίδιο το κείμενο της προσφυγής (απόφαση του Πρωτοδικείου της 18ης Σεπτεμβρίου 1996, T-387/94, Asia Motor France κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. II-961, σκέψη 106, και διάταξη του Πρωτοδικείου της 29ης Νοεμβρίου 1993, T-56/92, Koelman κατά Επιτροπής, Συλλογή 1993, σ. II-1267, σκέψη 21).
- 28 Στην υπό κρίση υπόθεση, το δικόγραφο της προσφυγής πληροί τους όρους του άρθρου 21 του Οργανισμού του Δικαστηρίου που εφαρμόζεται στην ενώπιον του Πρωτοδικείου διαδικασία βάσει του άρθρου 53, πρώτο εδάφιο, του οργανισμού αυτού, και του άρθρου 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας. Συγκεκριμένα η προσφεύγουσα αμφισβητεί την κρίση του τμήματος προσφυγών ότι το υποβληθέν για καταχώριση λεκτικό σήμα στερείται διακριτικού χαρακτήρα κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94. Καίτοι είναι βραχεία η έκθεση των στοιχείων που προβάλλονται προς στήριξη της προσφυγής αρκεί για να δώσει τη δυνατότητα στο Πρωτοδικείο να προσδιορίσει τα επιχειρήματα που συνιστούν τη νομική και πραγματική βάση της.
- 29 Το γεγονός ότι επαναλαμβάνονται εν όλω ή εν μέρει τα επιχειρήματα που αναπτύχθηκαν ενώπιον του ΓΕΕΑ και δεν γίνεται απλώς παραπομπή σε αυτά δεν

συνιστά παράβαση του άρθρου 21 του Οργανισμού του Δικαστηρίου και του άρθρου 44 του Κανονισμού Διαδικασίας. Πράγματι, αφ' ης η προσφεύγουσα αμφισβητεί την ερμηνεία ή την εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου εκ μέρους του ΓΕΕΑ, τα νομικά στοιχεία που εξέτασε το τελευταίο μπορούν να συζητηθούν εκ νέου κατά την εκδίκαση προσφυγής ενώπιον του Πρωτοδικείου. Αυτό εμπίπτει στο δικαστικό έλεγχο στον οποίο υπόκεινται οι αποφάσεις του ΓΕΕΑ βάσει του άρθρου 63 του κανονισμού 40/94, κατά τον οποίο οι αποφάσεις των τμημάτων προσφυγών υπόκεινται σε προσφυγή μεταξύ άλλων για παράβαση της Συνθήκης, του εν λόγω κανονισμού ή οποιουδήποτε κανόνα δικαίου σχετικά με την εφαρμογή της.

- 30 Συνεπώς η δεύτερη ένσταση απαραδέκτου που προβάλλει το ΓΕΕΑ πρέπει να απορριφθεί.

Επί της τρίτης ενστάσεως απαραδέκτου

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 31 Το ΓΕΕΑ φρονεί ότι η προσφυγή είναι απαράδεκτη στο μέτρο που η προσφεύγουσα ζητεί τη μεταρρύθμιση της προσβαλλομένης απόφασης ώστε να καταχωρισθεί ως εμπορικό σήμα το σημείο CARGO PARTNER. Συγκεκριμένα, το Πρωτοδικείο δεν μπορεί να δεχθεί το αίτημα καταχώρισεως συγκεκριμένου σήματος. Αφενός από τα άρθρα 233 ΕΚ και 63, παράγραφος 6, του κανονισμού 40/94, καθώς και από τη νομολογία προκύπτει ότι το ΓΕΕΑ οφείλει να λαμβάνει το ίδιο τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση των αποφάσεων των κοινοτικών οργάνων [απόφαση του Πρωτοδικείου της 8ης Ιουλίου 1999, T-163/98, Procter & Gamble κατά ΓΕΕΑ (BABY-DRY), Συλλογή 1999, σ. II-2383, σκέψη 53]. Αφετέρου, το επόμενο στάδιο στη διαδικασία καταχώρισεως ως κοινοτικού σήματος δεν είναι η ζητούμενη καταχώριση αλλά η δημοσίευση της αιτήσεως σύμφωνα με το άρθρο 40 του κανονισμού 40/94.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 32 Κατά το άρθρο 63, παράγραφος 6, του κανονισμού 40/94, το ΓΕΕΑ υποχρεούται να λάβει τα αναγκαία μέτρα για την εκτέλεση της αποφάσεως του κοινοτικού δικαστή. Συνεπώς, το Πρωτοδικείο δεν είναι αρμόδιο να απευθύνει εντολή στο ΓΕΕΑ. Πράγματι, στο τελευταίο εναπόκειται να πράξει τα δέοντα βάσει του διατακτικού και του σκεπτικού της αποφάσεως του Πρωτοδικείου, οσάκις το Πρωτοδικείο κρίνει βάσιμους τους ισχυρισμούς του προσφεύγοντος. Συνεπώς το αίτημα να χορηγήσει το Πρωτοδικείο εντολή για τη συνέχιση της διαδικασίας καταχωρίσεως είναι απαράδεκτο [αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 31ης Ιανουαρίου 2001, T-331/99, Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld κατά ΓΕΕΑ (Giroform), Συλλογή 2001, σ. II-433, σκέψη 33, και της 27ης Φεβρουαρίου 2002, T-34/00, Eurocool Logistik κατά ΓΕΕΑ (EUROCOOL), Συλλογή 2002, σ. II-683, σκέψη 12].
- 33 Δεδομένου όμως ότι η προσφεύγουσα ζητεί με το δεύτερο αίτημά της και επικουρικώς την αναπομπή της υπόθεσης ενώπιον του ΓΕΕΑ, ζητεί την ακύρωση της προσβαλλομένης απόφασης.
- 34 Επιπλέον, αν παρά τη διατύπωση των αιτημάτων της προσφυγής, από το δικόγραφο της προσφυγής προκύπτει σαφώς ότι η προσφεύγουσα ζητεί ουσιαστικά την ακύρωση της προσβαλλομένης απόφασης η προσφυγή πρέπει να κριθεί παραδεκτή (απόφαση του Πρωτοδικείου της 27ης Ιουνίου 1995, T-169/94, PIA HiFi κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. II-1735, σκέψη 17, και διάταξη του Πρωτοδικείου της 19ης Ιουνίου 1995, T-107/94, Kik κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. II-1717, σκέψεις 30 και 32).
- 35 Εν προκειμένω πρέπει να θεωρηθεί ότι, λαμβανομένων υπόψη των επιχειρημάτων που αναπτύσσει η προσφεύγουσα προς στήριξη των αιτημάτων της, στην πραγματικότητα τα αιτήματα αυτά σκοπούν την ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως. Πράγματι η προσφεύγουσα αναπτύσσει με την προσφυγή της επιχειρήματα επιδιώκονσα να αποδείξει ότι είναι παράνομη η άρνηση καταχωρίσεως του λεκτικού CARGO PARTNER.

36 Συνεπώς στο μέτρο που η προσφυγή έχει αυτή την έννοια, είναι παραδεκτή.

Επί της ουσίας

37 Η προσφεύγουσα στηρίζει την προσφυγή της σε δύο λόγους ακυρώσεως από τους οποίους ο πρώτος αφορά παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 και ο δεύτερος παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, που αφορά παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β' του κανονισμού 40/94

Επιχειρήματα των διαδίκων

38 Η προσφεύγουσα υπενθυμίζει ότι κατά την απόφαση του Δικαστηρίου της 20ής Σεπτεμβρίου 2001, C-383/99 P, Procter & Gamble κατά ΓΕΕΑ (Συλλογή 2001, σ. I-6251), οποιαδήποτε αντιληπτή διαφορά μεταξύ του λεκτικού συμπλέγματος του οποίου ζητείται η καταχώριση και των όρων που χρησιμοποιούνται στην καθημερινή γλώσσα από την οικεία κατηγορία καταναλωτών για τη δήλωση του προϊόντος ή της υπηρεσίας ή των ουσιωδών τους χαρακτηριστικών μπορεί να προσδώσει στο σήμα αυτό διακριτικό χαρακτήρα ο οποίος καθιστά δυνατή την καταχώρισή του ως κοινοτικού σήματος. Η προσφεύγουσα προσθέτει ότι οσάκις ένας συνδυασμός δύο λέξεων δίνει αφ' εαυτού, τουλάχιστον διά συνειρμού ή υπαινιγμού, πλείονες σημασίες, το σημείο δεν έχει καμιά περιγραφική λειτουργία [απόφαση του Πρωτοδικείου της 31ης Ιανουαρίου 2001, T-193/99, Wrigley κατά ΓΕΕΑ (DOUBLEMINT), Συλλογή 2001, σ. II-417]. Όταν εξάλλου ένας συνδυασμός λέξεων δημιουργεί περιθώριο για υπαινιγμό του σήματος, αυτό αρκεί για να

προσδώσει στο σήμα διακριτικό χαρακτήρα. Η προσφεύγουσα επικαλείται συναφώς την απόφαση του Πρωτοδικείου της 5ης Απριλίου 2001, T-87/00, Bank für Arbeit und Wirtschaft κατά ΓΕΕΑ (EASYBANK) (Σύλλογή 2001, σ. ΙΙ-1259).

- 39 Η προσφεύγουσα παρατηρεί επίσης ότι, οσάκις μια λέξη μπορεί εύκολα και άμεσα να απομνημονευθεί από το οικείο κοινό, θεωρείται γενικώς ότι έχει την εγγενή ικανότητα να γίνεται αντιληπτή ως διακριτικό σημείο. Δεν απαιτείται να εμφανίζει η λέξη περίσσια φαντασία, να είναι ιδιαίτερα πρωτότυπη ή να τραβάει αμέσως την προσοχή. Ένα σήμα στηρίζεται μόνο στην ικανότητα να εξατομικεύει προϊόντα ή υπηρεσίες στην αγορά σε σχέση με προϊόντα ή υπηρεσίες του ίδιου είδους που προσφέρουν οι ανταγωνιστές (προαναφερθείσα απόφαση EUROCOOL).
- 40 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι εν προκειμένω η ονομασία «cargo partner» είναι τελείως ασυνήθιστη και συνεπώς μπορεί να εξατομικεύσει τις υπηρεσίες που προσφέρονται. Η προσφεύγουσα στηρίζει τον ισχυρισμό αυτό κυρίως στα τρία ακόλουθα επιχειρήματα. Πρώτον, για την περιγραφή των οικείων υπηρεσιών συνηθισμένο δεν είναι το σημείο CARGO PARTNER αλλά το «your partner for cargo» ή παρόμοιες εκφράσεις. Για τον λόγο αυτό, η εν λόγω ονομασία γίνεται αντιληπτή από το κοινό ως εξατομικεύουσα τις υπηρεσίες που παρέχει η προσφεύγουσα. Δεύτερον, όταν η λέξη «partner» χρησιμοποιείται σε σχέση με επιχείρηση, το κοινό περιμένει τη χρήση της στο πληθυντικό. Εξάλλου, όπως υποστήριξε η προσφεύγουσα κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, εν προκειμένω η λέξη «partner» δεν δείχνει έναν τρόπο οργάνωσης της επιχείρησης, αλλά μια ιδιαίτερη σχέση με την πελατεία. Τρίτον η ονομασία «cargo partner» περιλαμβάνεται στην εμπορική επωνυμία της προσφεύγουσας και είναι ικανή εδώ και πολλά χρόνια να τη διακρίνει από τους ανταγωνιστές της.
- 41 Το ΓΕΕΑ υπενθυμίζει ότι ένα σήμα στερείται διακριτικού χαρακτήρα κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, όταν δεν είναι ικανό να χαρακτηρίσει τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες ανάλογα με την εμπορική τους προέλευση. Αυτό συμβαίνει κατά κανόνα όταν το σήμα περιορίζεται να χαρακτηρίσει το είδος των προϊόντων ή των υπηρεσιών ή να περιγράψει τα χαρακτηριστικά τους.

- 42 Το ΓΕΕΑ υπογραμμίζει ότι η προσφεύγουσα δεν αντικρούει την κρίση του τμήματος προσφυγών στην παράγραφο 19 της προσβαλλομένης αποφάσεως κατά την οποία το σημείο CARGO PARTNER χρησιμοποιείται από επιχειρήσεις για να χαρακτηρίσει τον εμπορικό τους εταίρο στον τομέα μεταφοράς φορτίου. Κατά το ΓΕΕΑ, ο ισχυρισμός αυτός στηρίχθηκε με την αναφορά της προσβαλλομένης αποφάσεως σε ένα χώρο Internet και επιρρωννύεται και από άλλα στοιχεία, όπως μια ανακοίνωση της Air France η οποία εμφανίζεται ως «cargo partner» για δύο εκθέσεις του Picasso στην Ινδία και μια ανακοίνωση της Cargo Counts, θυγατρικής της Lufthansa, κατά την οποία είναι ο νέος «cargo partner» του αερολιμένα της Φραγκφούρτης.
- 43 Κατά το ΓΕΕΑ ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας ότι η λέξη που χρησιμοποιείται στο εμπόριο δεν είναι το «partner» στον ενικό αλλά «partners» στον πληθυντικό ουδόλως αποδεικνύεται και είναι προδήλως εσφαλμένη.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 44 Κατά το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, δεν γίνονται δεκτά για καταχώριση τα «σήματα που στερούνται διακριτικού χαρακτήρα». Εξάλλου το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94 ορίζει ότι «η παράγραφος 1 εφαρμόζεται ακόμη και αν οι λόγοι απαραδέκτου υφίστανται μόνο σε τμήμα της Κοινότητας».
- 45 Από το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 προκύπτει ότι ένα ελάχιστο μέτρο διακριτικού χαρακτήρα αρκεί για να μην έχει εφαρμογή ο λόγος απαραδέκτου που προβλέπει το άρθρο αυτό (προαναφερθείσα απόφαση EURO-COOL, σκέψη 39).

- 46 Η έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα δεν μπορεί να προκύπτει από μόνη τη διαπίστωση ότι το εν λόγω σημείο στερείται περίσσιας φαντασίας ή δεν είναι ασυνήθιστο ή εντυπωσιακό (προαναφερθείσα απόφαση EASYBANK, σκέψη 39).
- 47 Ο διακριτικός χαρακτήρας ενός σήματος κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 σημαίνει ότι το σήμα αυτό δίνει τη δυνατότητα προσδιορισμού του προϊόντος ή της υπηρεσίας για το οποίο ζητείται η καταχώριση ως προερχόμενο από συγκεκριμένη επιχείρηση και συνεπώς τη δυνατότητα να διακριθεί αυτό το προϊόν ή η υπηρεσία από αυτά άλλων επιχειρήσεων και επομένως, είναι ικανό να επιτελέσει την ουσιαστική λειτουργία του σήματος (απόφαση του Δικαστηρίου της 21ης Οκτωβρίου 2004, C-64/02 P, ΓΕΕΑ κατά Ergo Möbelwerk, Συλλογή 2004, σ. I-10031, σκέψη 42 και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 48 Ο διακριτικός χαρακτήρας ενός σήματος μπορεί να εκτιμηθεί μόνον, αφενός, σε σχέση με τα προϊόντα και τις υπηρεσίες για τις οποίες ζητείται η καταχώριση και, αφετέρου, σε σχέση με την αντίληψη που έχει για το σήμα το οικείο κοινό [προαναφερθείσα απόφαση του Δικαστηρίου, ΓΕΕΑ κατά Ergo Möbelwerk, σκέψη 43· αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 3ης Ιουλίου 2003, T-122/01, Best Buy Concepts κατά ΓΕΕΑ (Best Buy), Συλλογή 2003, σ. II-2235, σκέψη 22· της 3ης Δεκεμβρίου 2003, T-305/02, Nestlé Waters France κατά ΓΕΕΑ (σχήμα φιάλης), Συλλογή 2003, σ. II-5207, σκέψη 29, και της 10ης Νοεμβρίου 2004, T-402/02, Storck κατά ΓΕΕΑ (συσσκευασία καραμέλας), Συλλογή 2004, σ. II-3849, σκέψη 48].
- 49 Για να εκτιμηθεί η ικανότητα ενός λεκτικού σήματος να έχει διακριτικό χαρακτήρα πρέπει να ληφθεί υπόψη ο καταναλωτής της γλώσσας του σήματος αυτού (προαναφερθείσα απόφαση Procter & Gamble κατά ΓΕΕΑ, σκέψη 42).
- 50 Εν προκειμένω διαπιστώνεται ότι, δεδομένου ότι οι οικείες υπηρεσίες είναι η μεταφορά καθώς και η συσκευασία και η αποθήκευση εμπορευμάτων, το οικείο κοινό απαρτίζεται από το αγγλόφωνο κοινό στο σύνολό του, όπως ορθά έκρινε το τμήμα προσφυγών με την προσβαλλομένη απόφαση.

- 51 Από τη σκοπιά της αγγλικής γλώσσας το σημείο CARGO PARTNER δεν αποκλίνει από τους γραμματικούς κανόνες της γλώσσας αυτής και συνεπώς δεν είναι ασυνήθιστο κατά τη δομή.
- 52 Η λέξη «partner» χρησιμοποιείται σε διάφορες περιπτώσεις, όπως ο τομέας παροχής υπηρεσιών, για την περιγραφή σχέσεων συνεργασίας ή εταιρικών σχέσεων, προκαλώντας συναφώς θετικούς συνειρμούς αξιοπιστίας και διάρκειας [απόφαση του Πρωτοδικείου της 8ης Ιουλίου 2004, T-270/02, MLP Finanzdienstleistungen κατά ΓΕΕΑ (bestpartner), Συλλογή 2004, σ. II-2837, σκέψη 23].
- 53 Η λέξη «cargo» σημαίνει ότι οι σχετικές υπηρεσίες είναι η μεταφορά καθώς και η συσκευασία και η αποθήκευση εμπορευμάτων.
- 54 Διαπιστώνεται συνεπώς ότι οι λέξεις «cargo» και «partner» είναι γενικής σημασίας λέξεις και για τον λόγο αυτό δεν είναι κατάλληλες να διακρίνουν τις υπηρεσίες της προσφεύγουσας από τις υπηρεσίες άλλων επιχειρήσεων.
- 55 Όσον αφορά τα σήματα που απαρτίζονται από λέξεις, όπως το επίδικο, η έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα πρέπει να διαπιστώνεται όχι μόνο για κάθε μία από τις λέξεις μεμονωμένα, αλλά και από το σύνολο που απαρτίζουν. Συγκεκριμένα κάθε αντιληπτή απόκλιση στη διατύπωση του υποβαλλομένου για καταχώριση σημείου σε σχέση με την ορολογία που χρησιμοποιείται στην καθημερινή καθομιλουμένη της οικείας κατηγορίας καταναλωτών για να προσδιορίσει το προϊόν ή την υπηρεσία ή τα ουσιώδη χαρακτηριστικά τους μπορεί να προσδώσει στο σημείο αυτό διακριτικό χαρακτήρα που του δίνει τη δυνατότητα να καταχωρισθεί ως εμπορικό σήμα (προαναφερθείσα απόφαση Procter & Gamble κατά ΓΕΕΑ, σκέψη 40).

- 56 Εν προκειμένω δεν υπάρχουν στοιχεία που να δείχνουν ότι στα αγγλικά η έκφραση «cargo partner» σημαίνει στην καθομιλουμένη κάτι περισσότερο από τον συνεργάτη ο οποίος παρέχει υπηρεσίες μεταφοράς συσκευασίας και αποθήκευσης εμπορευμάτων. Σε σχέση με τις λέξεις που το απαρτίζουν, το σήμα CARGO PARTNER δεν εμφανίζει κανένα πρόσθετο χαρακτηριστικό που να το καθιστά στο σύνολό του ικανό να διακρίνει τις υπηρεσίες της προσφεύγουσας από τις υπηρεσίες άλλων επιχειρήσεων στην αντίληψη του οικείου κοινού.
- 57 Βεβαίως η προσφεύγουσα εδρεύει στην Αυστρία, χώρα γερμανόφωνη. Ωστόσο δεδομένου ότι αρκεί για να μη γίνει δεκτό το σήμα προς καταχώριση να υπάρχουν οι λόγοι απαραδέκτου σε ένα τμήμα της Κοινότητας, διαπιστώνεται ότι, οσάκις αποδεικνύεται ότι υπάρχει λόγος απαραδέκτου για το αγγλόφωνο τμήμα της Κοινότητας, η ενδεχόμενη ύπαρξη τέτοιου λόγου απαραδέκτου και σε άλλα τμήματα της Κοινότητας δεν ασκεί επιρροή στην έκβαση της παρούσας δίκης (προαναφερθείσα απόφαση bestpartner, σκέψη 21).
- 58 Διαπιστώνεται εξάλλου ως εκ περισσού ότι οι δύο λέξεις «cargo» και «partner» μπορούν επίσης να χρησιμοποιηθούν στα γερμανικά ουσιαστικά με την ίδια σημασία όπως και στα αγγλικά.
- 59 Συνεπώς το σημείο CARGO PARTNER στερείται διακριτικού χαρακτήρα από τη σκοπιά του καταναλωτή, κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 όσον αφορά τις υπηρεσίες μεταφοράς καθώς και συσκευασίας και αποθήκευσης εμπορευμάτων.

- 60 Όσον αφορά το στοιχείο που επικαλείται η προσφεύγουσα, ότι δηλαδή η ονομασία CARGO PARTNER περιλαμβάνεται στην εταιρική της επωνυμία, αυτό δεν αναιρεί κατά τα ανωτέρω την εκτίμηση.
- 61 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι ο ισχυρισμός της παραβάσεως του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 δεν μπορεί να γίνει δεκτός.

Επί του δευτέρου ισχυρισμού, που αφορά παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 62 Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως η προσφεύγουσα υποστηρίζει κατά τα ουσιώδη ότι το τμήμα προσφυγών αγνόησε την πρακτική λήψεως αποφάσεων του ΓΕΕΑ, εφαρμόζοντας στην οικεία αίτηση καταχωρίσεως ένα κριτήριο πολύ αυστηρότερο απ' ό,τι για τους άλλους αιτούντες, κατά παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων. Συναφώς επικαλείται την καταχώριση ως εμπορικών σημάτων των σημείων Finishing Partner, Partner Marketing, Partner Store, YOUR CULINARY PARTNER, INHOUSE-OUTSOURCING, TRANSEUROPA, alltravel, MEGA-TOURS, Data Intelligence Group. Κατά την προσφεύγουσα, τα σήματα αυτά και ειδικότερα το σήμα Finishing Partner δεν εμφανίζουν διαφορά σε σχέση με το σημείο CARGO PARTNER. Η πρακτική δηλαδή του ΓΕΕΑ στον τομέα της καταχωρίσεως συνηγορεί υπέρ της καταχωρίσεως του σημείου CARGO PARTNER ως κοινοτικού σήματος.
- 63 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση η προσφεύγουσα υποστήριξε ότι η παρούσα περίπτωση διαφέρει από την υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η προπαρατεθείσα απόφαση bestpartner, σε τρία σημεία. Πρώτον, στην υπόθεση εκείνη το οικείο κοινό ήταν εξειδικευμένο κοινό, ενώ εν προκειμένω το κοινό συνίσταται σε μέσους

καταναλωτές. Δεύτερον, το σύμπλεγμα best partner είναι περισσότερο από το CARGO PARTNER σύνθημα. Τρίτον, η λέξη «best» είναι ενδεικτική ποιότητας της οικείας επιχείρησης, όχι όμως και η λέξη «cargo».

- 64 Το ΓΕΕΑ αναγνωρίζει ότι ορθώς οι ενώπιόν του διάδικοι προσδοκούν ότι τα παρόμοια πραγματικά περιστατικά θα οδηγήσουν σε παρόμοιες αποφάσεις. Φρονεί όμως ότι πρέπει να γίνεται διάκριση μεταξύ αυτής της προσδοκίας από το ζήτημα αν οι διάδικοι μπορούν βασίμως να επικαλεστούν την έκβαση παραλλήλων διαδικασιών, οσάκις ο εξεταστής του ΓΕΕΑ και το τμήμα προσφυγών, λαμβάνοντας υπόψη τις οικείες περιστάσεις καταλήγουν, σε άλλη υπόθεση, σε αποτέλεσμα που δεν ευθυγραμμίζεται ή δεν ευθυγραμμίζεται τελείως επί της αποφάσεως.
- 65 Κατά την άποψη του ΓΕΕΑ η προσφεύγουσα δεν εξηγεί κατά τί οι προηγούμενες αποφάσεις του ΓΕΕΑ τις οποίες μνημονεύει είναι παρόμοιες με την προκειμένη υπόθεση.
- 66 Επιπλέον το ΓΕΕΑ παρατηρεί ότι ακόμη και αν υποτεθεί ότι πρόκειται πράγματι για παρόμοιες υποθέσεις, οι προηγούμενες αποφάσεις του δεν παράγουν δεσμευτικό έννομο αποτέλεσμα. Συναφώς επικαλείται την απόφαση του Πρωτοδικείου της 27ης Φεβρουαρίου 2002, T-106/00, Streamserve κατά ΓΕΕΑ (STREAMSERVE) (Συλλογή 2002, σ. II-723, σκέψη 66), κατά την οποία η νομιμότητα των αποφάσεων των τμημάτων προσφυγών εκτιμάται αποκλειστικά βάσει του κανονισμού 40/94 όπως ερμηνεύεται από τον κοινοτικό δικαστή και όχι βάσει προηγούμενης πρακτικής που ακολουθούν τα τμήματα αυτά για τη λήψη των αποφάσεών τους.
- 67 Το ΓΕΕΑ συνάγει εξ αυτού ότι, αν οι προγενέστερες αποφάσεις αντέβαιναν στο δίκαιο, δεν θα μπορούσαν να δικαιολογήσουν νέα απόφαση αντιβαίνουσα στο δίκαιο. Αν αντιθέτως ήταν σύμφωνες προς το δίκαιο και αφορούσαν πράγματι

υποθέσεις παρόμοιες με την υπόθεση της προσβαλλομένης απόφασης, η απόφαση αυτή δεν θα μπορούσε να ακυρωθεί παρά μόνο για εσφαλμένη εφαρμογή του κανονισμού 40/94, και όχι λόγω παραβίασεως της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 68 Υπενθυμίζεται ότι, ακόμη και αν οι πραγματικοί ή νομικοί λόγοι που εκτίθενται στην αιτιολογία προγενέστερης αποφάσεως μπορούν να επιτελέσουν επιχειρήματα προς στήριξη λόγου ακυρώσεως αναφερομένου στην παράβαση των διατάξεων του κανονισμού 40/94, η νομιμότητα των αποφάσεων των τμημάτων προσφυγών εκτιμάται αποκλειστικά βάσει του κανονισμού αυτού, όπως ερμηνεύεται από τον κοινοτικό δικαστή, και όχι βάσει προηγούμενης πρακτικής λήψεως αποφάσεων των τμημάτων αυτών (προαναφερθείσα απόφαση STREAMSERVE, σκέψεις 66 και 69).
- 69 Συγκεκριμένα, υπάρχουν δύο ενδεχόμενα. Αν το τμήμα προσφυγών, δεχόμενο σε προγενέστερη υπόθεση ότι ένα σημείο μπορεί να καταχωρισθεί ως κοινοτικό σήμα, εφάρμοσε ορθώς τις σχετικές διατάξεις του κανονισμού 40/94 και αν σε μεταγενέστερη υπόθεση, παρεμφερή με την πρώτη, το τμήμα προσφυγών έλαβε αντίθετη απόφαση, ο κοινοτικός δικαστής θα ακυρώσει την απόφαση αυτή λόγω παραβάσεως των σχετικών διατάξεων του κανονισμού 40/94. Επομένως, στην πρώτη αυτή περίπτωση, ο λόγος ακυρώσεως της παραβίασεως της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων είναι αβάσιμος (προαναφερθείσα απόφαση STREAMSERVE, σκέψη 67).
- 70 Αντιθέτως, αν το τμήμα προσφυγών, δεχόμενο σε προγενέστερη υπόθεση ότι ένα σημείο μπορεί να καταχωρισθεί ως κοινοτικό σήμα, υπέπεσε σε νομικό σφάλμα και, σε μεταγενέστερη υπόθεση, παρεμφερή με την πρώτη, έλαβε αντίθετη απόφαση, δεν μπορεί να γίνει λυσιτελώς επίκληση της πρώτης αποφάσεως προς στήριξη

αιτήματος ακυρώσεως της δεύτερης. Πράγματι, από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι η αρχή της ίσης μεταχειρίσεως μπορεί να προβληθεί μόνον εφόσον έχει τηρηθεί η νομιμότητα (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 13ης Ιουλίου 1972, 55/71 έως 76/71, 86/71, 87/71 και 95/71, Besnard κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή (μόνο σε ξενόγλωσσες εκδόσεις) 1972, σ. 543, σκέψη 39, και του Πρωτοδικείου της 28ης Σεπτεμβρίου 1993, T-90/92, Magdalena Fernández κατά Επιτροπής, Συλλογή 1993, σ. II-971, σκέψη 38) και ότι κανείς δεν μπορεί να επικαλεστεί υπέρ αυτού παρανομία που διαπράχθηκε προς όφελος τρίτου (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 9ης Οκτωβρίου 1984, 188/83, Witte κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 1984, σ. 3465, σκέψη 15, και του Πρωτοδικείου της 22ας Φεβρουαρίου 2000, T-22/99, Rose κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 2000, σ. I-A-27 και II-115, σκέψη 39). Επομένως και στη δεύτερη αυτή περίπτωση ο λόγος ακυρώσεως της παραβιάσεως της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων είναι αβάσιμος (προαναφερθείσα απόφαση STREAMSERVE, σκέψη 67).

- 71 Συνεπώς ο λόγος ακυρώσεως της παραβιάσεως της πρακτικής εκδόσεως αποφάσεων του ΓΕΕΑ πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.
- 72 Κατόπιν των προεκτεθέντων και δεδομένου ότι δεν έγινε δεκτός κανένας από τους προβληθέντες λόγους ακυρώσεως, η υπό κρίση προσφυγή με την οποία ζητείται η ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 73 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον έχει διατυπώσει σχετικό αίτημα ο νικήσας διάδικος. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα του ΓΕΕΑ σύμφωνα με το αίτημα που διατύπωσε αυτό.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (πρώτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) **Απορρίπτει την προσφυγή.**

- 2) **Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.**

Cooke

García-Valdecasas

Trstenjak

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 27 Σεπτεμβρίου 2005.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

H. Jung

J. D. Cooke